

budte handling skulle have fundet sted i Danmark, eller hvis den, som handlepligten påhvilede, opholdt sig her i landet på tidspunktet, hvor handlepligten skulle have været opfyldt. Straffelovens § 6 vil endvidere udgøre grundlaget for dansk straffemyndighed i forhold til juridiske personer med hjemsted her i landet, hvis handlepligten ikke kan henføres til nogen ansat, men derimod må tilregnes den juridiske person som sådan. Herudover vil straffelovens § 6 finde anvendelse, hvis undladelsen får virkning her i landet, jf. herved nedenfor om det foreslåede stk. 2. I andre tilfælde må dansk straffemyndighed i forhold til undladelser i givet fald støttes på straffelovens øvrige jurisdiktionsbestemmelser.

Er der spørgsmål om at pålægge juridiske personer strafansvar for handlinger (virkninger) og undladelser, der kun kan lokaliseres til udlandet, og støttes dansk straffemyndighed alene på de foreslåede bestemmelser i straffelovens § 7, § 8 a eller § 8 b (som alle er betinget af, at gerningsmanden – dvs. selskabet – har en særlig tilknytning til Danmark), er det ikke tilstrækkeligt for at have straffemyndighed, at den *ansatte mv.* har tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab eller bopæl mv. Det afgørende er, om den *juridiske person* har en sådan dansk tilknytning. Straffeloven vil fortsat ikke regulere spørgsmålet om, hvorvidt en juridisk person har hjemsted (»bopæl«) her i landet eller i udlandet. Dette spørgsmål må som hidtil afgøres efter de selskabsretlige regler herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10.1 og 3.10.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med det foreslåede *stk. 2* videreføres den gældende bestemmelse i straffelovens § 9 om virkningsprincippet. Det foreslås dog, at det gældende udtryk »tilsigtet at skulle indtræde« erstattes med udtrykket »hvor gerningsmanden har forsæt til, at virkningen skulle indtræde«. Denne ændring tager sigte på at afklare den usikkerhed, der efter gældende ret knytter sig til spørgsmålet om kravet til gerningsmandens tilregnelser i forhold til en virknings indtræden i Danmark. Med forslaget præciseres, at bestemmelsen ikke kun omfatter følger, som gerningsmanden direkte har haft til hensigt skulle indtræde i Danmark, men også omfatter følger, hvis indtræden her i landet på anden måde kan tilregnes gerningsmanden som forsætlige. Alle grader af forsæt kan dermed være relevante ved afgørelsen af, om gerningsmanden har tilsigtet en følge i Danmark (dvs. at der også kan være straffemyndighed her i landet, hvor gerningsmanden alene har handlet med en lavere forsætsgrad i form af sandsynlighedsforsæt eller såkaldt *dolus eventualis*).

Der er med den ændrede ordlyd ikke tilsigtet en æn-

dring af tilregnelserkravet i forhold til selve den omstændighed, at en handling har en følge. Dette spørgsmål skal således fortsat afgøres bl.a. efter straffelovens § 20, hvorefter der i tilfælde, hvor straf eller forhøjet straf er betinget af, at en forsætlig lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig følge, normalt kun indtræder en sådan straf, hvis følgen kan tilregnes gerningsmanden som (mindst) uagtsom.

Virkningsprincippet har som hidtil kun betydning, hvis der efter den pågældende straffebestemmelse kan skelnes mellem handling og virkning (dvs. hvor det af straffebestemmelsens ordlyd fremgår, at der til en strafbar handling er knyttet en nærmere bestemt følge).

Virkningsprincippet forudsættes fortsat at kunne give dansk straffemyndighed i de tilfælde, hvor gerningsmanden i udlandet har foretaget alt det, der er tilstrækkeligt til at fuldbyrde forbrydelsen, mens den reelle (og tilsigtede) virkning senere indtræder i Danmark. Dette vil f.eks. gælde eftergørelse af danske pengesedler i udlandet med forsæt til at bringe de falske sedler i omsætning i Danmark, jf. straffelovens § 166 om pengefalsk, der fuldbyrdes allerede ved eftergørelsen, men hvor domfældelse forudsætter, at gerningsmanden har forsæt til omsætningen. Tilsvarende vil gælde andre lovovertrædelser, der ligesom straffelovens § 166 lovteknisk er udformet med et såkaldt fremrykket fuldbyrdelsesmoment, f.eks. overtrædelse i udlandet af straffelovens § 281 om afpresning.

Bestemmelsen vil også finde anvendelse på (relevante) følger af strafbare undladelser, jf. også ovenfor om det foreslåede stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der foreslås som *stk. 3* en ny bestemmelse om lokalisering af forsøgs- og medvirkenshandling.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forsøgs- og medvirkenshandling skal anses for foretaget i den danske stat, hvis gerningsmanden befandt sig her i landet ved handlingens foretagelse (jf. herved også det foreslåede stk. 1). Med forslaget tydeliggøres, at dette også gælder, selv om lovovertrædelsen fuldbyrdes eller tilsigtes fuldbyrdet uden for den danske stat.

Dansk straffemyndighed i forhold til forsøgs- eller medvirkenshandling foretaget her i landet med tilsigtet eller indtrådt fuldbyrdelse i udlandet skal herefter støttes på territorialprincippet, jf. forslaget til straffelovens § 6. Retsfølgning vil således kunne ske, uanset om gerningsmanden har tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab eller bopæl mv. Retsfølgning vil endvidere ikke være betinget af, at for-